

UZASADNIENIE

M. P. (1), pismem z dnia 4 lutego 2015 roku, wniosła o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej córki J. K. (1) z kwoty po 400 złotych miesięcznie do kwoty po 1500 złotych miesięcznie od dnia wniesienia powództwa z ustawowymi odsetkami.

Pozwany J. K. (2) wniosł o oddalenie powództwa w całości. Wyjaśnił, że w wyniku apelacji obecnie wysokość alimentów wynosi 300 złotych.

Sąd Rejonowy poczynił następujące ustalenia faktyczne:

Małoletnia J. K. (1) urodzona (...) pochodzi ze związku małżeńskiego M. P. (2) i J. K. (2). Na podstawie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym we Włocławku w dniu 30 stycznia 2007 roku, sygn. akt III RC 1016/06 pozwany zobowiązał się do łożenia na rzecz małoletniej córki, tytułem alimentów, kwoty po 400 złotych miesięcznie. Następnie na podstawie wyroku Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 1 lipca 2010 roku w sprawie III RC 1067/09 alimenty zostały powyższe do kwoty po 400 złotych miesięcznie. Powyższe zostało zmienione przez Sąd Okręgowy rozpoznający apelację ponownie do kwoty po 300 złotych miesięcznie.

W Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe, pod sygn. akt sprawy V. N. 620/11 toczy się sprawa o zmianę miejsca zamieszkania małoletniej. W trybie zabezpieczenia zostało ustalone miejsce pobytu małoletniej przy matce.

Małoletnia J. K. (1) ma obecnie 15 lat i uczęszcza do III klasy publicznego Gimnazjum. Szkoła jest bezpłatna, koszt wyprawki szkolnej przedstawicielka ustawowa wyliczyła na kwotę 700 złotych rocznie. Ponadto dojazd do szkoły wynosi 110 złotych miesięcznie jako opłata za bilet. Małoletnia uczęszcza na korepetycje z matematyki i języka angielskiego za kwotę 80 złotych miesięcznie oraz zajęcia jazdy konnej za kwotę 300 złotych miesięcznie. Koszt żywienia przedstawicielka ustawowa wyliczyła na kwotę od 200 do 300 złotych miesięcznie oraz odzieży i środków czystości na kwotę od 400 do 500 złotych miesięcznie. Małoletnia jest ogólnie zdrowa. Pozwany nie ma kontaktu z córką i nie przekazuje na jej rzecz żadnych prezentów. Małoletnia nie chce spotykać się z ojcem.

Na datę ostatniego wyrokowania w sprawie ustalania wysokości alimentów małoletnia mieszkała z matką we W.. Chodziła do szkoły podstawowej.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki M. P. (1) ma obecnie 37 lata, posiada wykształcenie wyższe – pedagog specjalny. Nie pracuje, szuka zatrudnienia. Pozostaje w nowym związku małżeńskim, posiada troje dzieci: małoletnią powódkę ze związku z J. K. (2) oraz dwoje małoletnich dzieci z obecnego związku. Mieszka wraz z małoletnią powódką i jej przyrodnim rodzeństwem oraz swoim mężem w lokalu wynajętym. Wspólnie ponoszą opłaty za nieruchomości na kwotę od 1800 do 2000 złotych rocznie. Jest ogólnie zdrowa. Nie posiada żadnego majątku, długów ani kredytów. Pozwany nie przekazuje na rzecz małoletniej żadnych prezentów, nie uczestniczy w wychowaniu córki.

Na datę ostatniego wyrokowania przedstawicielka ustawowa pracowała i uzyskiwała wynagrodzenie w kwocie około 1800 złotych netto miesięcznie. Była powtórnie zamężna, posiadała już troje dzieci. Mieszkała we W. w mieszkaniu jej rodziców i dokładała się do opłat na kwotę około 250 złotych miesięcznie.

Mąż M. P. (1) pracuje i z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości około 4000 złotych miesięcznie. Jest zadłużony w związku z wcześniej prowadzoną działalnością gospodarczą, na kwotę 30 000 złotych, miesięczna rata 1000 złotych. Jest zobligowany do łożenia alimentów na syna z pierwszego małżeństwa w kwocie po 600 złotych miesięcznie.

Pozwany J. K. (2) ma obecnie 45 lat, posiada wykształcenie średnie. Pracuje jako operator monitoringu i z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości od 2600 do 2800 złotych miesięcznie. Jest w nowym związku nieformalnym, posiada jedno dziecko: małoletnią powódkę. Mieszka w W. z matką w mieszkaniu wynajętym, pomieszkuje z partnerką życiową w Ł.. Jak podał ponosi koszty mieszkania w W. i Ł.. Opłaty mieszkaniowe wynoszą łącznie około 1500 złotych

miesięcznie. Nie posiada żadnych oszczędności. Jest właścicielem działki gruntu (rolną) o pow. 0.9 ha. Zadłużony z tytułu kredytów bankowych, których łączna miesięczna rata wynosi 456 złotych. Nadto jest zadłużony u osób prywatnych na kwotę 9600 złotych. Potwierdził, że nie ma kontaktu z córką.

Na datę ostatniego wyrokowania wyjaśnił, że mieszkał wraz z byłą żoną, w mieszkaniu jej rodziców. Nie był w nowym związku. Pracował w tym samym miejscu. Nie miał długów ani kredytów.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień stron postępowania (k.52-53, k.64-65), kserokopii odpisu wyroku Sądu Rejonowego we Wrocławku z dnia 1 lipca 2010 roku, sygn. akt III RC 1067/09 (k.39), zeznań podatkowych PIT (k.16-20, k.44 – 46, k.84 - 88), wyciągów z rachunków bankowych (k.26-27, k.29-40), karty bezrobotnego (k.47 – 50), decyzji z dnia 15.07.14 (k.51), decyzji ZUS z dnia 13.03.15 roku (k.28), aneksu i wezwania do odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu (k.41 – 42). postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w W. z dnia 13.04.12 roku, sygn. akt V Nsm 620/11.

Sąd wziął pod uwagę wszystkie wyżej wymienione dowody. Strony dokładnie opisały swoją sytuację i swoje wyjaśnienia poparły złożonymi dokumentami. Rozbieżność w wyjaśnieniach odnośnie miejsca zamieszkania na datę ostatniego wyrokowania wynika prawdopodobnie z faktu, że przedstawicielka ustawowa opisywała sytuację na datę wyrokowania w sprawie o podwyższenie alimentów a pozwany na datę ugody.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie się potrzeb uprawnionego do alimentacji lub istotne pogorszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. W przedmiotowej sprawie zadaniem Sądu było ustalenie czy od czasu ostatniego wyrokowania do chwili obecnej nastąpiła istotna zmiana okoliczności uprawniająca do podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej J. K. (1).

W niniejszej sprawie od wyrokowania w kwestii obecnie obowiązujących alimentów minęło przeszło pięć lat. W ocenie Sądu obecna sytuacja życiowa uprawnionej jest różna od tej, która miała miejsce na datę ostatniego wyrokowania. Obecnie dziewczynka jest gimnazjalistką, rozwija swoją pasję, a także uczęszcza na korepetycje. Jest zdrowa. Wrosły koszty jej żywienia oraz odzieży. W ocenie Sądu zatem realnie koszt utrzymania małoletniej, od czasu ostatniego wyrokowania w kwestii alimentów wzrósł o sumę około 800 złotych miesięcznie. Sąd przyjął, że koszty utrzymania małoletniej podawane przez matkę nie są zawyżone i odpowiadają rzeczywistości. Nie jest bowiem niczym szczególnym by na dziewczynkę w wieku gimnazjalnym, przeznaczać kwotę 1400 złotych miesięcznie. Kwota ta odpowiada stopie życiowej stron. Jednakże w niniejszej sprawie głównym zadaniem Sądu było stwierdzenie jakie koszty utrzymania małoletniej wzrosły, jakie nowe się pojawiły od czasu ostatniego wyrokowania. Od tego czasu dziewczynka rozpoczęła naukę w Gimnazjum, uczęszcza na dodatkowe lekcje i korepetycje. Wskazany wyżej wzrost został stosunkowo rozdzielony pomiędzy oboje rodziców. Oczywiście Sąd wziął pod uwagę konieczność tego, że małoletnia musi mieć stworzone odpowiednie warunki do życia i dlatego do kosztów utrzymania dziecka wlicza się koszty bieżącego utrzymania lokalu w którym on zamieszkuje, ale w wysokości 1/5 kwoty podawanej przez matkę. Ojciec nie wspiera matki w wychowaniu i opiece nad małoletnią. Winien więc większą kwotą dołożyć się do usprawiedliwionych kosztów jej utrzymania.

Odnosząc się zaś do możliwości zarobkowych pozwanego należy stwierdzić, że nie uległy one drastycznej zmianie. Nadal jest on człowiekiem stosunkowo młodym, posiada wykształcenie oraz możliwości zarobkowe, stałą pracę od wielu lat. Fakt, że pozwany dokłada się do utrzymania lokalu swojej konkubiny u której pomieszkuje nie wpływa na jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Jest to wybór pozwanego. Pozwany nie uczestniczy w wychowaniu córki, nie daje jej dodatkowych prezentów, nie opłaca wakacji czy innych wyjazdów. Dlatego, zdaniem Sądu, powinien zwiększyć kwotę przekazywanych na jej rzecz alimentów.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc, strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie zaś z art. 100 kpc, w razie

częściowego uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone (...). W niniejszej zaś sprawie pozwany przegrał sprawę o 400 złotych miesięcznie, a zatem opłata od pozwu, która została na niego przeniesiona wynosiłaby 240 złotych.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 138 kro kro orzeczono jak w sentencji.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc.